తెలుగు కళాసమితి(న్యూజెర్సీ)వారి 1986 మినీ కథల పోటీలో 100/-లు కన్సొలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

ఆర్గ్యుమెంట్

బండారు లక్ష్మి

చలిగాలి మంచితనంలా వంటిని చల్లబరుస్తోంది. పల్చటి ఎండ ఆత్మ విశ్వాసంలా వెచ్చదనాన్నిస్తోంది. రెండిటికీ స్వంత దారులా నిదారుగా నడుస్తున్న నందిని ప్రక్కన మారుతీకారు ఆగడం చూసి- ఆగింది.

"చాలా రోజులక్కని పించావు నందినీ- యింటి కెళ్దాంరా. మా ఆవిణ్ణీ- పిల్లల్నీ చూద్దువుగాని."

అన్నాడు- విజయకుమార్ డోర్ తెరచి.

నందిని కారు తాలూకు దర్జాకో- విజయ కుమార్ మీద అభిమానానికో- మారుమాట్లాడ కుండా- కారులో ఎక్కి కూర్చుంది.

నందిని దృష్టికి ప్రక్కన కూర్చున్న విజయ కుమార్‌కి బదులుగా పెద్దాపురప్పాడు హైస్కూల్లోని పదేళ్ళ కుమార్—

మధ్యాహ్నం భోజనాల టైములో- ఎవర్నో కుర్రాణ్ణి క్రిందపడేసి- వాడి మీద కూర్చొని పీక నులిమేస్తుంటే- నందిని చూసి పరిగెత్తికెళ్ళి రెండు పిడిగుద్దులు పడేసింది. కుమార్ ఆ కుర్రాణ్ణి వదిలేసి లేచి నిలబడ్డాడు.

"బుద్ధిలేదూ! మీ అమ్మతో చెప్తానుండు- అన్నీ రౌడీ వేషాలు." అంటూ బెదిరించింది. చల్లబడి పోయాడు కుమార్. పదవ తరగతి క్లాస్‌లో లాంగ్ బెల్ కొట్టాక పిల్లలంతా జనగణమణ పాడుతుంటే-శాంత పైట కొంగుకు- స్టిక్కర్ లాంటిది అంటించాడు కుమార్.

ప్రార్థన అయ్యేవరకూ వూరుకొని ఆపు చేసింది నందిని.

"బుద్ధి లేదూ- ఒక క్లాసులో పిల్లలం-

బయట పిల్లలు ఏవన్నా అంటే తిట్టవలసిందిపోయి- నువ్వే యిలా చేస్తావా!" గదమాయించింది నందిని. కుమార్ నోరెత్తలేదు.

వయసులో యించుమించు సమానమయినా- తన మీద పెద్ద రికం చెలాయించే నందినికి- ఒకసారి తన గొప్పతనం చూపించాలనిపించింది కుమార్‌కి.

"విజయకుమార్ ప్యాలసా." అంది నందిని భవనం వైపు చూస్తూ.

కుమార్ భార్య గీత- మీరజాలగలడా నా గీతను- అన్నట్టు ఠీవిగా వుంది. కనుబొమ ల దగ్గర్నుంచీ- జీరాడే కుచ్చిళ్ళ వరకూ అందంగా- చిత్రకారుడి గీతల్లా ఖచ్చితంగా వుంచింది. కూతురూ- కొడుకూ- యిల్లంతా మమ్మీ, డాడీ సంస్కృతిని పండిస్తూ బంతుల్లా ఎగురు తున్నారు.

గీత నందినికి యిల్లంతా చూపించింది. గోడలకి తైలవర్ణ చిత్రాలూ, మూలలకి ఖరీదైన శిల్పాలూ- నేలంతా తివాచీలూ- పై కప్పంతా కనకాంబరాలూ- యిల్లు సంపదలకు ఎగ్జిబిషన్‌లా వుంది.

అందరితోనూ కూర్చుని కాఫీ తాగి- "బావుంది కుమార్- చాలా సాధించావ్." అంది సంతృప్తిగా.

కుమార్ కళ్ళు ఆనందంగా మెరిసాయి. నాలుగు రోజుల తరువాత జరిగే తన కూతురి పుట్టిన రోజుకి మరీ మరీ రమ్మని ఆహ్వానిస్తున్న గీతకు సరేనని చెప్పి- వచ్చేసింది.

డ్రైవర్ కారులో దిగబెట్టి వెళ్లిపోయాడు.

కారులోనించి దిగడంచూసి- పక్కింటి చంద్రరావ్- క్రరకాలు ఆనించుకుంటూ వచ్చి-

"మా అయ్యగారు మీకు తెలుసేటమ్మా?" అన్నాడు.

"ఏ అయ్యగారూ!" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది నందిని.

"ఆరేనమ్మా విజయకుమార్ బాబుగారు. ఆరి ఫేక్టరీలోనే గదా నేను పని చేసే వోణ్ణి- ఇంజన్లో పడి కాలిరిగిపోతే- పాతికి వేలు నష్ట పరిహారం యియ్యమంటే- నేను తాగి వాళ్ల తెలీక యింజన్లో పడ్డానని- మాఫీ చేయించి- ఐదు వేలు చేతుల్లో ఎట్టేడు మా బాబు! పోన్లేమ్మా- ఆళ్ళనే పెద్దోళ్ళయి పోనియ్. రెండు చేతుల్తోనూ తిన్నియ్." నిష్టురంగా అన్నాడు.

చంద్రరావు యింటి దగ్గరే బడ్డీ కొట్టు నడుపుకొంటున్నాడు పొట్టకోసం. నందినికి అయ్యో పాపం అనిపించింది.

మర్నాడు సాయంత్రం నందిని పెద్దాపురప్పాడు వెళ్లింది- తమ్ముడి భార్యకు కూతురు పుట్టిందని. ఉయ్యాల్లో వెయ్యడం అవీ అయ్యాక- మేనల్లుడు మమ్మీ ఆంటీ అంటుంటె విజయ కుమార్ గుర్తొచ్చాడు.

"శంకరమ్మగారు ఎక్కడున్నారు?" అడిగింది తమ్ముణ్ణి.

"ఎక్కడేంటీ- పాతయింట్లోనే- నడు- వెళ్దాం-" అంటూ లేవదీసేడు.

శంకరమ్మగారు- పండిన బంగినపల్లి మామిడి పండులా అరుగుమీద కూర్చొని ఒత్తులు చేసుకుంటోంది. నలుగురు పిల్లలు చుట్టూ చేరి చదువుకుంటున్నారు.

నందినిని చూసి- "రామ్మా- కూర్చో చాలా రోజులకి కనబడ్డావ్." అంది సంబరపడుతూ.

"యిల్లంతా అద్దెకిచ్చేసేరా!" అంది నందిని కాసేపయ్యాక.

"ఆ చాకిరీ చెయ్యలేక- సందడిగా వుంటారని యిచ్చేసేను."

"ఈ పిల్లలు- " అనుమానంగా అడిగింది.

"ఆ- కాలక్షేపం- కాసేపు చదువుకొని వెళ్తారు" అంది శంకరమ్మగారు.

ఆవిడ చెప్పకపోయినా నందినికి విషయం అర్థమయింది.

"మీ అబ్బాయిని చూసి వచ్చాను " అని చెప్పాలని పించలేదు. కాసేపు కష్టం సుఖం మాట్లాడి వచ్చేసింది.

పుట్టిన రోజునాడు వుదయాన్నే పిలుపు వచ్చింది.

సాయంత్రం దీపాలు పెట్టే వేళకు- వెళ్ళింది నందిని.

గీత మిగిలిపోయిన అతిథులను సాగనంపుతోంది.

"ఏంటీ తెచ్చావ్" అంటూదగ్గరకూర్చొని- చనువుగా పేకెట్ అందుకొని విప్పేడు విజయ కుమార్.

"పెద్దాపురప్పాడు వెళ్ళి నిన్ననే వచ్చాను. కృష్ణక్కూతురు పుట్టింది. శంకరమ్మగార్ని కూడా చూసే వచ్చేను. క్షేమంగానే వున్నారు." అంది నందిని.

అట్టపెట్టె లోనించి బయటికి తీసేడు- అందమైన గాజు కూజా. చక్కటి పువ్వులు- ఆకులు- లతలతో చూడముచ్చటగా వుంది.

"వెరీనైస్." అన్నాడు. అంటూనే- "అరే దీనికి అడుగు లేదే-" అంటూ అనుమానంగా చూసేడు నందిని వైపు. నందిని సోఫాలో వెనక్కివాలి సీలింగ్ వైపు చూస్తూ నెమ్మదిగా అంది-

"అది అందానికే కుమార్- ఎవరికీ వుపయోగపడ్డానికి కాదు." ●

ఫోటో వ్యాఖ్య ఫలితాలు

ఈ పోటీ నిమిత్తం 2-5-86 సంచికలో మేము ప్రచురించిన ఫోటో ఇంతకుముందే మరొక సమకాలీన దినపత్రికలో ఫోటోవ్యాఖ్య పోటీగా ప్రచురింపబడిందని మాకు తెలిసింది. ఈ విషయమై మాకు ఫోటో పంపిన శ్రీ కేతా నాగేశ్వరరావు (సిద్ధాంతం) సంజాయిషీ కోరగా వారికి ఒకే ఫోటోను రెండు పత్రికలకు పంపకూడదని తెలియకపోవడం వల్ల ఇలా జరిగిందని క్షమాపణలు చెప్పుకున్నారు. ఈ తతంగం వల్ల ఫలితాల ప్రచురణ ఆలస్యమైందని పాఠకులు గమనించగలరు.

ఈ పోటీలో శ్రీ గంటేడ గౌరునాయుడు పంపిన వ్యాఖ్యను ఉత్తమమైనదిగా ఎంపికచేసి రు. 15 బహుమతిగా పంపిస్తున్నాము. మరొక చక్కని వ్యాఖ్యను పంపిన శ్రీ టి. శ్రీనివాసరావుకు రు. 10 ప్రోత్సాహక బహుమతిగా అందచేస్తున్నాము.

—ఎడిటర్

బహుమతి పొందిన వ్యాఖ్యలు

1. అమ్మీ ఎందుకీ సొది!
ఈ అణుయుగంలో
ఉందా మనకు రేపనేది?!

—గంటేడ గౌరునాయుడు,
దళాయిపేట (విజయనగరం జిల్లా)

2. ఎరుకల సానిది ఎనలేని చాతుర్యం!
ఎరుగగలేనిది కొనలేని భవితవ్యం!!

—టి. శ్రీనివాసరావు,
హైదరాబాద్